

повѣче да са даде на този мѣ роднина отъ дръ-
гѣ прѣди, ако не съ пары?

На истина, забѣлажило са е, че когато са ни
сждали предъ Деспотито чи сме искали много
пары отъ народа си, само тогава сме бивали
благополѣчни въ сѣдбата си, и никога не сме бы-
вали осѣдени въ тѣкавъ слѣчай; защо то бѣденъ
попъ, можаше ли ѹдовлетвори неговити новопри-
шедци гости и роднини десподски?

Ето братъ съотечественници ясно доказател-
ство за насъ, и то отъ часты, каква е била при-
чината на подмѣтнатото то за порѣганіе мѣждѣ
народа ни Свѣщенническо званіе! Ето отъ гдѣ и
отъ что е приелъ нашия народъ назиданіе, за да
са рѣгае съ Свѣщенничеството и да го не ѹважава!

Когато Гърцы тѣ са рѣгаѹхъ съ насъ Дѣхо-
вни тѣ и Свѣщенници тѣ, както ни стана вече из-
вѣстно отъ по горѣ казано то въ Предговора, чи-
тый посаѣпели бѣе за свѣтловна слава и Корист-
ностъ (Ентѣресъ).

А вѣй милинки наши Дѣховни чада!... Какво
ицѣтѣ отъ вашитѣ Дѣховни Отцы? Като Гърцы
тѣ и вѣй пѣры лы? Защо ги мѣавате и прѣхрана-
те по мѣждѣ си, когато ще са рѣгайте съ тѣхъ?
Чи сме нѣй Свѣщенници тѣ? Не сме ли и нѣй
отъ тозы народъ, отъ който стѣ и вѣй? Не сме
ли и нѣй Бѣлагары? Не сме ли и нѣй ваши сѣсѣ-
ди? Не сме ли и ваши роднини?...

Братъ! Нѣй спорѣдъ дѣхъ на вѣратъ, и спо-
рѣдъ тѣчѣніе то на дѣйствиѣ то ѣ, колкото сме
Свѣщенници въ нашето народно тѣло до единъ;
Нѣй сме вашитѣ кости; Нѣй сме вашитѣ нервы.
Яко нѣкой ѹсѣкти колѣсть въ нѣкоѹхъ отъ коститѣ
си, разсѣрденъ, изхѣзрѣа ли ѣ? Яко ли пѣкъ—въ
нервитѣ си, отсѣбѣа ли ѣ? Нѣаи съ любовь и